

Sygnatura akt II Cz 436/16

POSTANOWIENIE

K., dnia 29 lipca 2016 r.

Sąd Okręgowy w Kaliszu, Wydział II Cywilny Odwoławczy

w składzie:

Przewodniczący: SSO. Jacek Chmura

Sędziowie: SSO. Janusz Roszewski – spr.

SSO. Barbara Mokras

po rozpoznaniu w dniu 29 lipca 2016 r. w Kaliszu

na posiedzeniu niejawnym

sprawy ze skargi J. R.

o wznowienie postępowania w sprawie Sądu Rejonowego w Kaliszu o sygnatura akt III RC 684/14 z powództwa J. R. przeciwko małoletniemu A. S. reprezentowanemu przez ojca M. S. o alimenty

na skutek zażalenia J. R.

od postanowienia Sądu Rejonowego w Kaliszu

z dnia 14 października 2015r.

w sprawie o sygn. akt III RC 684/15

postanawia:

oddalić zażalenie.

SSO. Janusz Roszewski SSO. Jacek Chmura SSO. Barbara Mokras

Sygnatura akt II Cz 436/16

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Rejonowy w Kaliszu na podstawie art. 410 §1 k.p.c. odrzucił skargę o wznowienie postępowania sprawie tego Sądu Rejonowego

o sygnaturze akt III RC 684/14. Z uzasadnienia postanowienia wynika, że wyrokiem z dnia 14 lutego 2015r. w sprawie III RC 684/14 Sąd Rejonowy w Kaliszu oddalił powództwo powódki J. R. przeciwko małoletniemu A. S. reprezentowanemu przez ojca M. S. o alimenty. Skargę do Sadu Rejonowego w Kaliszu o wznowienie postępowania wniosła powódka J. R. w dniu 12 lutego 2016r. Jako podstawę wznowienia skarżąca wskazała na pozbawienie jej możliwości działania, podając w uzasadnieniu skargi, że postanowienie (wyrok) zapadło w czasie kiedy przebywała w szpitalu psychiatrycznym i nie miała możliwości się bronić. W szpitalu przebywała od 7.12.2015r. do 23.11.2015r.. Wyrok zapadł 14.10.2015r. Dowiedziała się o nim 14.12.2015r. Nie miała możliwości wnieść odwołania. Sąd Rejonowy przyjął, iż podstawę skargi stanowi art.401 pkt 2 k.p.c.. Uznał, że wbrew twierdzeniom skarżącej nie doszło do naruszenia przepisów postępowania skutkujących pozbawieniem J. R. możliwości działania. Stosowne wezwanie na rozprawę w dniu 14 października 2015r. pokwitowała w dniu 10 września 2015r. Nie złożyła wniosku o jej odroczenie

z powodu niemożności stawiennictwa na rozprawie, a z dołączonej karty informacyjnej nie wynika, że hospitalizacja miała charakter nagły i niespodziewany i że nie mogła być również urlopowania na rozprawę.

Zażalenie na postanowienie Sądu Rejonowego wniosła powódka J. R. zaskarżając je w całości. zarzucając naruszenie przepisów postępowania art. 401 ust.2 k.p.c. poprzez jego niezastosowanie wniosła uchylenie zaskarżonego postanowienia i ponowne rozpatrzenie skargi o wznowienie postępowania. Ponadto skarżąca wniosła o przeprowadzenie postępowania dowodowego obejmującego dopuszczenie i przeprowadzenie dowodu z wypisu ze szpitala w K. a ewentualnie, dowodu z opinii biegłego psychiatry.

Sąd Okręgowy, zważył co następuje:

Zażalenie jest nieuzasadnione, bowiem skarga o wznowienie postępowania podlegała odrzuceniu.

Wznowienie postępowania polega na ponownym rozpoznaniu sprawy zakończoną prawomocnym orzeczeniem co do istoty sprawy, jeżeli zostaną spełnione przesłanki przewidziane w kodeksie postępowania cywilnego. Wznowienie postępowania ze swej istoty ma charakter wyjątkowy, co uzasadnia wniosek, aby przy stosowaniu przepisów dotyczących skargi o wznowienie postępowania preferować wykładnię ścisłą. Podstawy żądania wznowienia postępowania zostały wymienione w sposób enumeratywny w art. 401 k.p.c. – 404 k.p.c.

Pozbawienie strony możliwości działania, o którym stanowi art. 401 pkt 2 k.p.c. polega na tym, że z powodu wadliwości proceduralnych sądu, będących skutkiem naruszenia konkretnych przepisów kodeksu postępowania cywilnego, strona nie mogła brać udziału

w całym postępowaniu lub istotnej jego części (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 6 marca 1998 r., III CKN 34/98, niepubl. oraz postanowienie SN z dnia 6 czerwca 2012 r., IV CZ 6/12, LEX nr 1231332).

Obecność stron na rozprawie nie jest obowiązkowa. Ich nieobecność poprzedzona prawidłowym zawiadomieniem albo przyjęciem terminu do wiadomości, nie stanowi wystarczającej podstawy do jej odroczenia (art. 211 i art. 214 §1). Dodać należy, że strona skarżąca nie została pozbawiona wypowiedzi w sprawie, bowiem złożyła na poprzedniej rozprawie zeznania a przed rozprawą w dniu 14 października 2015r. pisma procesowe

z dnia 18.06.2015r. i z dnia 9.09.2015r.. Wprawdzie w dniu 12.10.2015r. złożyła pismo

o odroczenie rozprawy z powodu potrzeby udania się w tym dniu do szkoły małoletniego pozwanego, lecz nie jest to przeszkoda w stawiennictwie wywołana nadzwyczajnym wydarzeniem. W tej sytuacji Sąd Rejonowy trafnie uznał, że w terminie rozprawy powódka była, lub co najmniej mogła być urlopowana podczas pobytu w szpitalu w K.. Zatem ta podstawa nieważnością postępowania przed Sądem Rejonowym w sprawie III RC 684/14 nie zaszła.

Przewidziana w art. 410 § 1 k.p.c. kontrola skargi o wznowienie postępowania obejmuje badanie, czy skarga została oparta na ustawowych podstawach wznowienia oraz czy powołana w skardze podstawa wznowienia rzeczywiście zachodzi. W wyniku przeprowadzenia tej kontroli skarga o wznowienie postępowania ulega więc odrzuceniu nie tylko wtedy, gdy została ona oparta na innej podstawie wznowienia niż wskazana w ustawie, lecz także wtedy, gdy podstawa wznowienia sformułowana w sposób odpowiadający ustawie w rzeczywistości nie występuje.

Reasumując stwierdzić należy, że sformułowana w sposób odpowiadający ustawie podstawa wznowienia w rzeczywistości nie występuje. Skarżąca również nie wykazała, że została pozbawiona możliwości działania, z przyczyn na które powołuje się w skardze

o wznowienie i dlatego w sposób uzasadniony skarga o wznowienie postępowania z mocy art. 410 §1 k.p.c. podlegała odrzuceniu.

Już wobec powyższego zażalenie powódki na postanowienie Sądu Rejonowego w K. podlega oddaleniu (art. 385 k.p.c. w zw. z m.in. art. 397 § 2 k.p.c.).

SSO. Janusz Roszewski SSO. Jacek Chmura SSO. Barbara Mokras